

Rep. nr. 38/15

*

AR. NB-010-02
E/XXXX

*

KAMER VAN BEROEP die met volle rechtsmacht kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten worden behandeld, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, bij artikel 144, § 3 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994.

Tegensprekelijke
eindbeslissing
d.d. 26 november 2015

*

Beroep tegen de
beslissing van de
Controlecommissie van
4 september 2002

*

VAN RECHTSWEGE
UITVOERBAAR BIJ
VOORRAAD
NIETTEGENSTAANDE
CASSATIEBEROEP

BESLISSING

In de zaak van · De Heer A..., algemeen geneesheer, wonend te XXXX,

Appellant, voor wie is verschenen meester B... *loco* meester C.. , advocaat te XXXX

Tegen :

RIZIV – DIENST VOOR GENEESKUNDIGE
EVALUATIE EN CONTROLE, openbare instelling van sociale zekerheid, met zetel te 1150 Brussel, Tervurenlaan 211,

geintimeerde, voor wie is verschenen, meester D *loco* meester E , advocaat te XXXX.

*
* *

Op de openbare terechtzitting van 24 september 2015 heeft geen enkele partij de toepassing gevraagd van artikel 18, § 2, tweede lid, van het Koninklijk besluit van 9 mei 2008 tot bepaling van de werkingsregels en het Procedureglement van de Kamers van eerste aanleg en van de Kamers van beroep bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het RIZIV

Voorgaanden in de procedure

Gelet op de gedingstukken, in het bijzonder.

- de beslissing van de Controlecommissie van 4 september 2002, ter kennis gebracht bij aangetekende brief van (vrijdag) 6 september 2002;
- de beroepsakte van de appellant van 8 oktober 2002, ontvangen ter griffie op 9 oktober 2002;

- de pleitnota van de geïntimeerde ontvangen ter griffie op 13 april 2015;
- de vaststelling van de rechtsdag op 24 september 2015.

Op de openbare terechtzitting van 24 september 2015 werden dr. A... en de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle (DGEC) bij het RIZIV vertegenwoordigd door hun raadsman

Zij werden gehoord in de uiteenzetting van hun actuele vordering en middelen.

De debatten werden gesloten, de zaak werd in beraad genomen en voor uitspraak gesteld op 22 oktober 2015, eerste nuttige zitting van de Kamer van beroep. Op de terechtzitting van 22 oktober 2015 werd de zaak voor uitspraak verdaagd naar de buitengewone openbare terechtzitting van heden.

*
* *
*

1. Voorwerp van de oorspronkelijke klacht

Door de (toenmalige) Dienst voor Geneeskundige Controle werd aan dr. A. ten laste gelegd dat hij een inbreuk heeft begaan op artikel 73 van de gecoördineerde ZIV-wet door het uitvoeren en het aanrekenen aan de ziekteverzekering van overbodige verstrekkingen, meer bepaald 275 overbodige EKG's en 46 overbodige RX-onderzoeken

De ten laste gelegde feiten worden gesitueerd in de periode van 4 januari 1992 tot 26 juni 1995

De waarde van de ten onrechte aangerekende verstrekkingen werd bepaald op € 4.736,60.

2. De bestreden beslissing van de Controlecommissie

De Controlecommissie ingesteld bij de Dienst voor Geneeskundige Controle van het RIZIV heeft de voormelde klacht bij beslissing van 4 september 2002 ontvankelijk en gegrond verklaard.

Er werd vastgesteld dat dr. A. in de periode tussen 4 januari 1992 en 26 juni 1995, 321 overbodige verstrekkingen heeft verricht en dat deze verstrekkingen ten laste werden gelegd van de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging voor de som van € 4736,60.

Bij dezelfde beslissing werden de uitgaven teruggevorderd die door de verzekering voor geneeskundige verzorging ten laste werden genomen. Het bedrag van deze terugvordering werd begroot op € 4 736,60

Daarnaast werd ook een verbod opgelegd tot toepassing van de derdebetalersregeling voor de verstrekkingen van dr. A .. voor een periode van één jaar, ingaand op de eerste dag van de maand die volgt op de maand waarop deze beslissing definitief is geworden

3. De vorderingen van de partijen in hoger beroep

3.1. Dr. A .. heeft in oktober 2002 hoger beroep aangetekend tegen de voormelde beslissing van de Controlecommissie

Hij stelt in het verzoekschrift tot hoger beroep dat de vordering is verjaard, dat zijn rechten van verdediging zijn miskend en dat de procedure voor de Controlecommissie nietig is

Ten gronde werd door dr F. opgeworpen dat de vergelijkende studie die als uitgangspunt werd genomen voor de tenlasteleggingen, op verkeerde gegevens is gesteund en dat het onderzoek ook gesteund is op verklaringen van patiënten, die geen enkele garantie bieden voor een wetenschappelijke onderbouw.

Dr F. betwist dat de verstrekkingen die hij heeft uitgevoerd, overbodig zouden zijn aangezien men zich niet enkel dient te baseren op naakt cijfermateriaal maar eerder op de concrete gezondheidstoestand van de patiënten. Hij wijst er op dat hij door de Provinciale Raad van de Orde van Geneesheren werd vrijgesproken voor de ten laste gelegde misbruiken van de diagnostische vrijheid

Dr. F. besluit dat de tenlasteleggingen niet afdoende bewezen zijn en dat hij onder meer op basis van de verslagen van deskundigen, zoals dr G en dr H , aantoont dat de verstrekkingen wel degelijk medisch verantwoord waren

Dr. F... vraagt in hoofdorde om de beslissing van de Controlecommissie te vernietigen en te zeggen voor recht dat er geen redenen zijn om hem een verbod tot tegemoetkoming in de kosten van geneeskundige verstrekkingen over een periode van 12 maanden op te leggen, noch om de som van € 4.736,60 terug te vorderen.

Ondergeschikt vraagt hij vast te stellen dat het onderzoek moet worden overgedaan en vervolgens een onafhankelijke deskundige aan te stellen, minstens het dossier terug te sturen naar de Dienst voor de Geneeskundige Evaluatie en Controle.

3.2. Bij pleitnota van 12 maart 2015 vraagt de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle (DGEC) om akte te nemen van zijn standpunt en voor recht te zeggen dat de beslissing waartegen beroep werd ingesteld,

wordt vernietigd.

De DGEC stelt vast dat de mogelijkheid tot het leveren van het (tegen)bewijs door het lange tijdsverloop in deze zaak aangetast is en dat de uitoefening van de rechten van beide partijen ter zake wordt bemoeilijkt. Het is volgens de DGEC ook niet meer mogelijk om een eventuele extra onderzoeksdaad te stellen

Aangezien er niet meer kan worden geoordeeld of de aangerekende prestaties al dan niet overbodig zijn, verklaart de DGEC zich akkoord om een einde te stellen aan het geschil in de staat waarin het zich bevindt en om de bestreden beslissing te laten vernietigen

4. Beoordeling

4.1. De tenlasteleggingen in deze zaak hebben betrekking op feiten uit de periode van 4 januari 1992 tot 26 juni 1995.

De ten laste gelegde feiten werden aan de appellant, dr. A..., ter kennis gebracht bij proces-verbaal van vaststelling van 27 maart 1996

De tenlasteleggingen worden integraal betwist door de appellant.

Bij pleitnota van 13 april 2015 bevestigt de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle (de geïntimeerde) ook dat er ernstige discussie bestaat over de vraag of de inbreuken effectief gepleegd zijn en bewezen werden.

De elementen die door de geïntimeerde als bewijs van de tenlasteleggingen zijn aangewend, zoals een vergelijkende studie en getuigenverklaringen, worden door de appellant in vraag gesteld. Om deze te ontkrachten verwijst hij bovendien naar verslagen van deskundigen die hij zelf voorlegt, alsook naar de medische geschiedenis van de patienten.

4.2. Er kan ter zake naar het oordeel van de Kamer van beroep geen twijfel bestaan over het feit dat de redelijke termijn voor de behandeling van deze zaak verstreken is.

De betwisting in deze zaak betreft feiten die zich meer dan 20 jaar geleden hebben voorgedaan. Het hoger beroep tegen de bestreden beslissing dateert van meer dan 12 jaar geleden.

Deze lange duur heeft, zoals de geïntimeerde terecht stelt, op zich geen verval van de vordering tot gevolg.

Wel dient de te lange duur van de procedure te worden betrokken bij de beoordeling van de bewijsvoering en bij het onderzoek naar het respecteren van de rechten van verdediging, alsook bij het bepalen van de eventuele sanctie (R v St 3 juni 2004, Monstrey, nr 132;001, R.v.St. 10 juni 2004, Baelden, nr 132.234, www.raadvst-consetat.be).

De overschrijding van de redelijke termijn heeft in de specifieke omstandigheden van deze zaak gevolgen voor de beoordeling van de betwiste tenlasteleggingen.

Zoals de geïntimeerde zelf ook moet vaststellen, is de controle in zake de ingeroepen bewijselementen en zijn de mogelijkheden tot (tegen)bewijs en tot het stellen van onderzoeksmaatregelen door het lange tijdsverloop gehypothekeerd en dit terwijl het bewijs van de ingeroepen inbreuken precies het voorwerp van betwisting uitmaakt en de appellant vraagt dat er minstens verder onderzoek wordt gevoerd dienaangaande.

In deze omstandigheden blijkt de geïntimeerde niet meer aan te dringen op de vordering om de betwiste tenlasteleggingen als bewezen te weerhouden en vraagt de geïntimeerde dat de beslissing van de Controlecommissie wordt vernietigd.

De appellant verklaarde zich ter openbare terechtzitting akkoord met deze vordering

Gelet op de gevolgen van de manifeste overschrijding van de redelijke termijn op de bewijsvoering en op de rechten van verdediging, kan op de vraag van de partijen worden ingegaan

*

* *

OM DIE REDENEN,

DE KAMER VAN BEROEP die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden,

Gelet op de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, in het bijzonder op de artikelen 144 en 145, en op artikel 112 van de Gezondheidswet van 13 december 2006;

Na beraadslaging in overeenstemming met het bepaalde in artikel 145 van de gecoördineerde wet, en artikel 19 van het Procedurereglement;

Recht doende op tegenspraak.

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk en om de hoger vermelde redenen gegrond zoals hierna bepaald.

Vernietigt de bestreden beslissing van de Controlecommissie van 4 september 2002.

Opnieuw wijzend

Stelt vast dat de tenlasteleggingen niet kunnen weerhouden worden wegens overschrijding van de redelijke termijn en dat de oorspronkelijke vorderingen van de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle die integraal gesteund zijn op deze tenlasteleggingen, om dezelfde reden af te wijzen zijn.

Aldus uitgesproken door de Voorzitter op de buitengewone openbare terechtzitting van 26 november 2015 van de Kamer van beroep die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsuitkering, opgericht bij artikel 144 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, en ondertekend door.

- Marijke Demedts, magistraat, Voorzitter van de Kamer van beroep,
- Martin Volcke, griffier.

Volgen de handtekeningen.

De griffier,

De Voorzitter,

Martin Volcke

Marijke Demedts

De Kamer van beroep die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands behandeld moeten worden, die in die taal de zaak heeft gehoord en er in die taal over beraadslaagde, was samengesteld uit mevrouw Marijke Demedts, magistraat, stemgerechtigd Voorzitter, dokters Eva Traey en Marc Dubois, adviesgerechtigde leden, voorgedragen door de verzekeringsinstellingen, alsmede dokters Dewilde en Politis, adviesgerechtigde leden voorgedragen door de representatieve organisatie van het geneesherenkorps.

De Kamer van beroep werd bijgestaan door de heer Martin Volcke, griffier

De beslissingen van de Kamer van beroep zijn van rechtswege uitvoerbaar bij voorraad niettegenstaande beroep (artikel 156, § 1, eerste lid). De verschuldigde sommen worden binnen de dertig dagen volgend op de kennisgeving van de in het eerste lid bedoelde beslissingen betaald. Bij gebrek aan betaling binnen die termijn, brengen de nog verschuldigde sommen van rechtswege interesten op tegen de wettelijke rentevoet in sociale zaken zoals voorzien in artikel 2, § 3, van de wet van 5 mei 1865 betreffende de lening, te rekenen vanaf het verstrijken van die termijn. (artikel 156, § 1, tweede lid).